

UDK 811.163.6'373.23
Izvorni znanstveni članak
Rukopis primljen 15. XI. 2002.
Prihvaćen za tisk 16. XII. 2002.

Marko SNOJ

Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU
Novi trg 4, SI-1000 Ljubljana
Marko@zrc-sazu.si

SLOVENSKI PRIIMKI NA -GOJ

Članek prinaša vse današnje sloven. in hrv. priimke na *-goj* in *-goi*. Z uporabo primerjalne metode predlaga etimološke rešitve priimkov *Čeligoj*, *Šaligoj*, *Šeligoj* in *Šeliga* ter listinsko izpričanih srednjeveških antroponimov *Zwerigoy* < **Zvērigojь*, *Porgoy* < **Borigojь*, *Sitigoj* < **Žitigojь* in *Domagoy* < **Doma-gojь*.

Po podatkih iz Telefonskega imenika Slovenije 1996 je v Sloveniji 32 različnih priimkov na *-goj*:¹ *Beligoj* (7), *Cicigoj* (1), *Cigoj* (274), *Čeligoj* (115), *Černagoj* (6), *Černigoj* (488), *Černogoj* (12), *Čičigoj* (13), *Črnagoj* (11), *Črnigoj* (194), *Ercigoj* (22), *Ferligoj* (8), *Kogoj* (597), *Lagoj* (4), *Maligoj* (26), *Mežgoj* (2), *Mišigoj* (100), *Mižigoj* (24), *Nabegoj* (169), *Perigoj* (11), *Sfiligoj* (50), *Sinigoj* (12), *Stagoj* (17), *Suligoj* (1), *Šfiligoj* (97), *Šinigoj* (326), *Štagoj* (2), *Šuligoj* (942), *Šviligoj* (7), *Vidgoj* (2), *Vidigoj* (7) in *Vitigoj* (1). Poitaljančene različice na *-goi* imajo trije: *Cernigoi* (1), *Kogoi* (2) in *Sfiligoi* (5).

Merkù ima poleg nekaterih naštetih še *Šaligoj*, danes le poitaljančeno *Saligoj*, vendar prim. tpn. *Šaligoj* pri Oblici v dolini Arbeča, in *Filigoi* z varianto *Filligoi*, znano v Vidmu, Pradamanu in Magnanu.²

Dobršen del teh priimkov, poleg tega pa še nekaj novih, se pojavlja tudi na Hrvaškem. Nosić navaja naslednje:³ *Beligoj* (5), *Blagoj* (11), *Celigoj* (4), *Celigoi* (2), *Cicigoj* (1), *Cigoj* (3), *Cmogoj* (1), *Crnogoj* (3), *Čeligoj* (1), *Černigoj* (7), *Črnigoj* (2), *Črnogoj* (1), *Dragoj* (4), *Ercigoj* (3), *Gogoj* (1), *Kogoj* (11), *Lorbegoj* (2), *Maligoj* (4), *Maligoi* (3), *Mižigoj* (1), *Nabergoj* (1), *Nabergoi* (1), *Nebrgoj* (1), *Sfiligoj* (1), *Sfiligoi* (4), *Sfilicoi* (1), *Sinigoj* (1), *Suligoj* (3), *Šimigoj* (1),

¹ V oklepaju je navedena število imenikov telefonskega priključka.

² Merkù 1982: 61, 58.

³ Številke v oklepajih predstavljajo število gospodinjstev po LPSRH.

Šinigoj (3), Šuligoj (13), Vesligoj (1) in Vešligoj (7).⁴ Njihova pogostnost je na Hrvaškem bistveno manjša kot v Sloveniji, zato se zdi verjetno, da je njihovo žarišče na slovenskem in ne na hrvaškem področju. To še posebej velja za primera Černigoj in Črnogoj, ki izkazujeta slovensko fonetiko.

Bera antroponimov na -goj s tem še zdaleč ni popolna, saj je poleg navedenih treba upoštevati še davno pozabljena imena, od katerih so nekatera listinsko izpričana, npr. *Budigoj, zapisano l. 945 na Koroškem kot Butigo⁵ (od tod tpm. Budgánja vás, l. 1324 Bodigoysdorf), na druga pa sklepamo zgolj iz toponimov. Tako npr. toponim l. 1237 Dresgoysdorf, 1249 apud Dresigoystorfe nedvomno kaže na atrpn. Dražigoj. Kraj se danes imenuje Dráženci, kar je seveda iz hipokoristika Dražen. Toponim Lásigovci, l. 1320 in Lazzigoicz, utegne kazati na antroponim *Vlastigoj, topónima Ljubgôjna in Ligójna, l. 1526 Oberludigoni, Vunderludigoni, na antroponim *L'ubigoj.⁶ Toponim Rágdona, l. 1211 Rategoy-spruch, je nedvomno iz *Rádigojina, kar kaže na antroponim *Rádigoj.⁷

Namen tega članka ni izčrpno obdelati celotne, očitno razvezjane problematike navedenih imen, temveč le pojasniti nekaj podrobnosti.

1. ČELIGOJ IN SORODNO

Morfem *-goj v jslov. antroponimih⁸ je nedvomno enak ali vsaj bližnje soroden s pslov. apelativom *gōj, ki ga rekonstruiramo iz star. hrv., srb. goj ‘mir’,⁹ stčeš. hoj ‘izobilje, presežek’, slovaš. hoj ‘izobilje’, ukr. dial. goj ‘radost, zabava’.¹⁰ Ta beseda je izvorno nomen actionis *gʷójH₃o- iz ide. korena *gʷíjōH₃- ‘živeti’¹¹ in torej prvotno pomeni ‘življenje’.¹² Če je to drugi člen obravnavanih kompozit, smemo sklepati, da so ta pomenila *‘katerega življenje je to, kar je

⁴ Nosić 1995: 265.

⁵ Kos 1902–28 II: 301.

⁶ Bezljaj 1968: 158.

⁷ Pintar 1913: 75, 1915: 320, Štrekelj 1906: 47.

⁸ Drugi člen -goj je najbolj tipičen alpskoslovenski imenski morfem. Ker se ne pojavlja severno od Alp (Kronsteiner 1981: 186), ga imamo lahko za tipični morfem tistega dela alpske slovanščine, iz katere se je razvil večji del današnje slovenščine.

⁹ ARj III: 242, RSANU III: 423 s.

¹⁰ ESSJ VI: 197.

¹¹ LIV: 192, rekonstruira koren *gʷíeh₃- ‘živeti’.

¹² Tako pomensko rekonstrukcijo, temelječo na spoznanju, da so tovrstne ide. tvorbe nomina actionis, navaja Pokorný 1959: 468. Pritruje ji tudi interna metoda, saj so pomeni ‘mir’, ‘izobilje’ in ‘zabava’ združljivi le pod skupnim imenovalcem *‘dobro življenje’. Drugače Miklošič 1927: 51, ki domneva, da je pri imenih na -goj treba izhajati iz le v južnoslov. potrjenega pomena ‘mir’, ugotovljenega iz primerov cslov. goi držati, star. hrv. vidju te v goju, pokojno gdi stojiš.

pomen prvega člena', tj. *'kdor se preživlja s tem, kar je pomen prvega dela besede'. Druga možnost je domneva, da je člen **-goj* izvorno nomen agentis tipa gr. φορός, pslov. **vodo-nòsъ* in da torej pomeni *'živeč'.¹³ Če je pravilna ta domneva, moramo prvotne pomene obravnavanih kompozit precizirati kot *'živeč od tistega, kar je pomen prvega člena'. Naj bo pravilna prva ali druga precizacija, pomen člena **-goj* je bil primeren za tvorbo poimenovanj poklicev. V Čedajskem evangeliju (9.–10. stol.) je zapisan antroponim *Sitigoi*, ki ga Kos¹⁴ tolmači kot *Žitigoj*. Isto ime je kot *Sitigoi* izpričano še l. 1194 v Vetrinju na Koroškem.¹⁵ Pri tem imenu se zdi možno tvegati etimološko razlago kot 'kdor se preživlja z žitom', tj. 'poljedelec'. Podobno je morda treba razložiti tudi antroponim **Zvērigoj*, na Koroškem l. 1134 *Zwergoy*, 1267 *Zwerigoy*,¹⁶ kot 'kdor se preživlja z zvermi', tj. 'lovec', in verjetno **Borigoj*, v 12. stol. *Porgoy*¹⁷ kot 'kdor se preživlja z bojem', tj. 'vojščak'. Če gre navedeno razmišljjanje v pravo smer, lahko – sicer z določeno mero tveganja – priimek *Čeligoj* razložimo iz antroponima **Bzčeligoj* s prvim členom iz pslov. **bzčelā* 'čebela' in prvotnim pomenom 'kdor se preživlja s čebelami', tj. 'čebelar'. Znano je, da so Slovani pobirali med divjim čebelam in jih verjetno že zelo zgodaj udomačili. Za to nenazadnje govorjo tudi sloven. priimek *Bernik*, hišno ime *Břnik* in tpm. *Břnik*, ki je po vsej verjetnosti iz **bzrtňnik*, temu pa ustreza rus. *bórtnik* 'čebelar'.¹⁸

Z opisanim poskusom soglaša navezava priimka *Sfiligoj* z variantama *Šviligoj* in *Filigoj* na *svila*.¹⁹ Ker pa gojenje sviloprejk v naših krajih gotovo ne seže v čas nastajanja obravnavanih kompozit, je ta domneva sumljiva. Možna bi bila le ob predpostavki, da je priimek tvorjen v času, ko je **s̥vila* pomenilo še 'nit',²⁰ iz česar bi se dalo sklepati na prvotni pomen 'predilec'. Druga, manj verjetna možnost bi bila domneva, da je **s̥viligoj* označevalo trgovca s svilo. Razlaga prvega člena tega priimka iz *svila* ima poleg navedene stvarne še eno šibko točko. Tipologija nakazuje, da so pri priimkih slovanskega izvora, ki imajo variante s *c* in *č*, s in *š* ali *z* in *ž*, prvotne oblike s šumevcem, medtem ko variante s sičnikom

¹³ Za to možnost zlasti govori antroponim **Domagoj*, v 12. stol. *Domagoy*, *Domago* (Kos 1902–28: IV, 474 s.), ki ga lahko pomensko razumemo kot *'doma živeči'. Ta antroponim je nedvomno eden najstarejših na **-goj*, saj je adverbialni prvi člen mogoče razumeti samo kot arhaizem.

¹⁴ Kos 1902–28: II, 255.

¹⁵ Kronsteiner 1981: 90.

¹⁶ Kronsteiner 1981: 89.

¹⁷ Kos 1902–28: IV, 474, Kronsteiner 1981: 25.

¹⁸ O tem Snoj 1987: 389 s.

¹⁹ Bezljaj 1976–: III, 350.

²⁰ Jslav. **s(ž)vilā* je ali izpeljanka iz (Bezlaj 1995: 350 s.) ali vsaj ljudskoetimološko naslonjeno na **s̥vñti* 'zviti', domnevno 'spresti'.

oz. nešumevskim zlitnikom izvirajo iz nemške oz. italijanske grafije ali izgovarjave: v primeru *Župan* – *Zupan* – *Supan* je torej izvorna prva varianta, drugi dve temeljita na nemški grafiji. Enako po vsej verjetnosti velja za pare *Čeligoj* – *Celigoj*, *Čicigoj* – *Cicigoj* *Šaligoj* – *Saligoj*. Če je torej priimek *Sfiligoj* slovanskega izvora, kar se zdi zelo verjetno, saj je pri Italijanih priimek *Sfiligoi* najpogosteji prav okrog Čedada in Krmina, potem je zelo verjetno, da je v tej obliki le italijanski grafiji primerno zapisan *Šfiligoj* oz. *Šviligoj*. Morebitna asimilacija *sv-* > *sf-* je v sloven. možna, prim. *svariti* < *svariti*.²¹

Prva težava pri izvajjanju *Čeligoj* iz **Bčeligoj* je redukcija prvega zloga. Odpad šibkih polglasnikov je v modernih slov. jezikih povzročil nastanek težko izgovorljive vzglasne skupine *bč-*. Ta se je asimilirana v *pč-* ohranila v standardnem hrv. in srb. *pčela*, podlegla metatezi v standardni sloven. *čebčela* < *čbčela*, v delu hrv. in srb. dialektov ter v vzh. štaj. sloven. pa se je prvi zlog popolnoma reduciral, tako da se beseda glasi hrv., srb. dial. *čela*, sloven. dial. *ččela*. Redukcija verjetno ni nastopila naenkrat, temveč prek vmesne stopnje, izpričane v pkm. *fčela*.²² Pri navedeni razlagi priimka *Čeligoj* torej moti, da razpolagamo le z najmlajšo obliko redukcije prvega zloga pslov. apelativa **bčcelā*, da ni znana nobena varianta s kako od vmesnih razvojnih stopenj ali z drugačno rešitvijo, kot je npr. metateza. Drugo nerodno dejstvo je tip kompozita z medponskim *-i-*, ki ga praviloma pričakujemo le v imperativnih kompozitih tipa **Bornimir*, **Xotimir*, **Borislav* in v primerih, ko je prvi člen osnova na *-i-*, npr. **Vitislav* iz **vitъ* ‘bogastvo’.²³ Isto dejstvo tudi zmanjšuje verjetnost zgornje razlage imena *Žitigoj*. Možna rešitev se ponuja v domnevi, da imata imeni *Žitigoj* in **Bčeligoj* po **Borigoj* in **Zvērigoj* analogni *-i-*, v katerih je ta pričakovana zaradi imperativnega kompozita oz. *i*-jevske osnove prvega člena.

Kronsteiner trdi, da imajo alpskoslovanski morfemi *-slav*, *-mir* in *-goj* le še morfološko vrednost, ne pa tudi semantične.²⁴ Vendar vemo, da sta imela morfema **-slavъ* in **-mirъ* prvotno tudi pomensko vrednost. V imenu **Bčoslavъ* še lahko domnevamo prvotni pomen ‘postani, bodi slaven’ in v imenu **Dobroslavъ* ‘kdor ima dobro slavo’, medtem ko je morfem *-slavъ* v hibridnih tvorbah s krščanskimi imeni, kot sta npr. *Juroslav* in *Janislav*, le še antroponimični sufiksoi. Če je v imenu **Bornimir* pomenska vsota morfemov še smiselnata kot ‘tisti, ki brani mir’, pa je to komaj mogoče trditi za **Dorgomir* ali **Radomir*. Enako lahko domnevamo za antroponime na **-gojъ*. V primerih **Zvērigoj*, **Borigoj*, **Žitigoj* in **Bčeligoj* pomenska vsota morfemov še da smiseln rezultat, v

²¹ O pojavu Ramovš 1924: 152.

²² Novak 1986: 40; prim. paralelno češ. *včela*.

²³ Svoboda 1964: 91.

²⁴ Kronsteiner 1981: 22.

primerih **Bədigoj*, l. 1065–75 *Bodigoy*,²⁵ **Svetogoj*, l. 1150 *Cwetugoi*,²⁶ kjer smiselne pomenske vsote morfemov ni, pa gre za kompozita s prvim členom iz ustreznega antroponima (v danih primerih npr. **Bədislav* in **Svetomir*) in drugim *-goj, ki s tem postane pomensko nedopredeljiv antroponimični sufiksoid. Zelo verjetno so tako nastali priimki *Vidgoj*, *Vidigoj* < *Vitigoj*, v katerih je prvi člen lahko iz že omenjenega alpskoslovenskega antroponima **Vitislav*, pa tudi *Černigoj*, *Črnigoj* in *Beligoj*, v katerih je prvi člen vzdevek *Črni* oz. *Beli*.

2. ŠALIGOJ IN SORODNO

Pri nekaterih priimkih na -goj se najdejo variante brez izglasnega -j. Poleg *Čeligoj* imamo tudi manj pogosta priimka *Čeligo* (37) in *Čelia* (1), poleg *Šaligoj* imamo tudi pogostejsa *Šeligo* (183) in *Šelia* (58), hrv. *Šeligo*.²⁷ To nakazuje verjetnost, da je v nekaterih primerih -j prehoden, dodan kot npr. v adverbih *vekomaj iz vekoma, zadaj iz zada*, ali hrv. priimku *Dragoj* iz *Drago*,²⁸ spredaj pa je neka sufiksalna tvorba. Jsl. izglasje -igo utegne biti vokativ pslov. sufiksa *-yga,²⁹ ki v ruščini tvori pejorativna poimenovanja oseb, npr. *skvalyga* ‘lakomež, oderuh’, *sklavyga* ‘služabnik’ (iz gr. σκλάβος),³⁰ *jaryga* ‘nižji policijski uradnik, ovaduh, pijanec’ (iz járyj ‘vnet, ognjevit, srdit’), *proščelyga* ‘pretkanec, slepar’ < *‘kdor se izmuzne skozi špranjo’ k ščélb ‘razpoka, špranja’.³¹ Enako funkcijo zasledimo v sloven. *bajtiga* ‘bajta’ in slutimo v priimku *Juriga*. Priimki *Šaligoj*, *Šeligo* in *Šelia* imajo po vsej verjetnosti svoj izvor v apelativu, ki se ohranja v rus. *šalyga* ‘potepuh, ničvrednež’. Vasmer³² to besedo navezuje na *šaliti*, rus. *šalítъ* ‘nagajati’, star. tudi ‘ropati’, kar je vsekakor možno, vendar ne obvezujoče. Če je Vasmerjeva razlaga pravilna in povezava s sloven. ter hrv. pri-

²⁵ Kronsteiner 1981: 26.

²⁶ Kronsteiner 1981: 71.

²⁷ Morda je hipokoristična tvorba iz tega sloven. priimek *Šelih* (137), *Šilih* (36). K tvorbi prim priimke sloven. *Nadrih* (poleg *Nadrag*, *Nadrah*), *Ravnih*, *Razdrih*, *Ramenih*, hrv. *Sulih*. Na nem. področju tega priimka skoraj ni zaslediti, pač pa je pogost v ZDA, in sicer kot *Shelich* in *Schelich*.

²⁸ Druga možnost je domnevanje hipokorističnega sufiksa -oju, znanega npr. iz *djèvōjka*.

²⁹ Vokativ je bil tudi v sloven. slovnična kategorija dlje, kot se to navadno domneva. Na prelomu 17. in 18. stol. se pri Janezu Svetokriškem še najdejo imena, pri katerih se nominativ tudi formalno razlikuje od vokativa, npr. *Juri se oberne po zerkvi, rekozh: kej ste sdaj vy moy Prijateli? kadar jest sakihnam, pravite Jure Bug ti pomagai* (Janez Svetokriški 1707: 82). Iz nominativne oblike navedenega imena imamo danes antroponim *Júrij*, -a, iz vokativne pa *Júre*, -ta. Na vokativni izvor v primeru *Júre* kaže tudi intonacija.

³⁰ Vasmer 1953–58 II: 635.

³¹ Vasmer 1953–58 II: 449.

³² Vasmer 1953–58 III: 369.

imki upravičena, je varianti *Šeligo* in *Šeliga* možno razložiti s prehodom (nekdaj) nenaglašenega *-a-* za palatalnimi konzonanti v *-e-*, ki je izveden v večini sloven. dialektov.³³ Iz fonetičnih razlogov pa pod to streho nikakor ni mogoče spraviti priimka *Šuligoj*, ki je s tem vokalizmom zapisan že l. 1494 kot *Schulligoy*.³⁴ Obstoj sloven. in hrv. priimkov *Črnoga* s pisno varianto *Černoga*, tvorjenega s sufiksom *-oga* iz vzdevka *Črni*, dopušča domnevo, da je iz njegovega vokativa *Črnogo* nastal priimek *Črnogoj* z varianto *Černogoj*.

LITERATURA

- ARj = *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, Zagreb 1880–1976.
Bezlaj, France 1968. *Eseji o slovenskem jeziku*, Ljubljana.
- Bezlaj, France 1976–. *Etimološki slovar slovenskega jezika I–*, Ljubljana.
- ESSJ = *Ètimologičeskij slovarь slavjanskix jazykov I–*, Pod redakcij O. N. Trubačeva. Moskva 1974–.
- Janez Svetokriški 1707. *SACRUM PROMPTUARIUM SINGULIS PER TOTUM ANNUM DOMINICIS PRAEDICABILE*, Ab Admond, V. P. F. JOANNE BAPTISTA à S. Cruce Vippacensi, Slavo compositum Idiomate, PARS QUINTA, Labaci.
- Kos, Franc 1902–28. *Gradivo za zgodovino Slovencev v srednjem veku I–V*, Ljubljana.
- Kos, Milko 1948–54. *Urbarji slovenskega Primorja I–II*, Viri za zgodovino Slovencev, Knjiga druga, Srednjeveški urbarji za Slovenijo, Zvezek drugi, Ljubljana.
- Kronsteiner, Otto 1981. *Die Alpenslawischen Personennamen*, Wien.
- LIV = *Lexikon der indogermanischen Verben*, Unter Leitung von Helmut Rix, Wiesbaden 1998.
- LPSRH = *Leksikon prezimena Socialističke republike Hrvatske*, Ur. V. Putanec, P. Šimunović, Zagreb 1976.
- Merkù, Pavle 1982. *Slovenski priimki na zahodni meji*, Trst.
- Miklošič, Fran 1927. *Die Bildung der slavischen Personen- und Ortsnamen, Drei Abhandlungen: Die Bildung der slavischen Personennamen, Die Bildung der Ortsnamen aus Personennamen, Die slavischen Ortsnamen aus Appellativen*, Heidelberg 1927.

³³ O pojavu Ramovš 1936: 236 ss. Iz navedene razlage sledi, da je to prvotno sloven. priimek, ki je migriral na Hrvaško. po LPSRH: 636, je na Hrvaškem znan v okolici Đakova (1), Bjelovarja (1), Osijeka (1) in v Zagrebu (4).

³⁴ Kos 1948–54 II: 208.

- Nosić, Milan 1995. *Hrvatski obratni prezimenar*, Rijeka.
- Novak, Franc 1986. *Slovar beltinskega prekmurskega govora*, Drugo, popravljeno in dopolnjeno izdajo priredil in uredil Vilko Novak, Murska Sobota.
- Pintar, Luka 1913. O krajnih imenih, *Ljubljanski zvon* XXXIII, str. 74–79, Ljubljana.
- Pintar, Luka 1915. O krajnih imenih, *Ljubljanski zvon* XXXV, str. 319–324, Ljubljana.
- Pokorný, Julius 1959. *Indogermanisches etymologisches Wörterbuch*, Bern.
- Ramovš, Fran 1924. *Historična gramatika slovenskega jezika, II. Konzonantizem*, Ljubljana.
- Ramovš, Fran 1936. *Kratka zgodovina slovenskega jezika I*, Ljubljana.
- RSANU = *Rečnik srpskohrvatskog književnog i narodnog jezika I–*, Beograd 1959–.
- Snoj, Marko 1987. O imenih Brnik in Pirniče, *Zbornik Šeste jugoslavenske onomastičke konferencije*, str. 489–492, Beograd.
- Svoboda, Jan 1964. *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, Praha.
- Štrekelj, Karel 1906. Razlaga nekaterih krajevnih imen po slovenskem Štajerju I, *Časopis za zgodovino in narodopisje* III, str. 41–64, Maribor.
- Vasmer, Max 1953–58. *Russisches etymologisches Wörterbuch I–III*, Heidelberg.

Slovene surnames ending in *-goy*

Summary

In the article are collected the Slovene and Croatian surnames ending in *-goy* and their Italianized variant *-goi*, as well as part of the medieval attestations of anthroponyms in historical registers with this morpheme that helps to shed light on its primary semantic value. The identification of this morpheme with the Common Slavic lexeme *gōjъ, whose meaning can be established using the comparative method as ‘living, vocation’, is obvious. In medieval records the attestations *Zwerigoy* < *Zvěřigojъ (the first element *zvěř meaning ‘wild animal’) and *Porgoy* < *Borigojъ (the first element from *boriti sę ‘to battle’) allows us to posit their original meanings as ‘one who makes a living from wild animals’, i.e., ‘hunter’, and ‘one who makes a living engaging in battle’, i.e., ‘mercenary soldier’. The name *Sitigoi* < *Žitigojъ (the first member from *žito ‘grain’), with

analogical *-i-* characteristic in the naming of these ancient vocations, establishes the original meaning ‘one who makes a living from grain’, i.e., ‘farmer’. If these assumptions are correct, the Slovene and Croatian surname *Čeligoj* is perhaps analyzable as **Bčeligoj* (the first member of which is **bčela* ‘bee’) ‘one who makes a living from bees’, i.e., ‘a beekeeper’. The morpheme **-goj* has, similar to **-slav* and **-mir*, as in many anthroponyms, lost its primary semantic value and retained only its morphological form, becoming an anthroponymic suffixoid. Thus in examples such as **Bđigoj* the sum of the semantic addition of morphemes no longer yields the correct notional result.

However, it is certainly the case that not all of the surnames treated are derived in this way. The fact that some permit variants in *-o* and *-a*, e.g., *Šeligo*, *Šeliga* as well as *Šaligoj*, suggests that *-j* can be considered secondary (there are also parallels in appellative lexicon), and that suffixal formations are in question, such as pejorative constructions with **-yga*, known primarily in Russian, e.g., *sklavýga* ‘servant’, *proščelýga* ‘con-man, trickster’. The surname *Šeligo* and its secondary variant *Šaligoj* are explained by means of the generalization of the vocative; the surname *Šeliga* is explained by the nominative of an appellative of the type attested in Russian *šályga* ‘degenerate, ne’er-do-well’. From the nickname *Črnoga* the surname *Črnogoj* (with its written variant *Černogoj*) is explained in the same way.

Ključne riječi: slovenska prezimena, sufiks *-goj*, slovenska antroponimija

Key words: Slovene surnames, suffix-*goj*, Slovene anthroponymy